

”MAN KAN INTE TIGA NOG OM GUD

Tomas Andersson Wij är stilikonen som fått barn och slutat bry sig om märkesslipsar. Nu duckar han för frågor om stil och pratar hellre om Gud och marknadsskepticism.

TEXT **TOBIAS JANSSON** FOTO **SANDRA LÖV**

ÅRET ÄR 2007. TOMAS ANDERSSON WIJ blir vald till Sveriges bäst klädd artist av magasinet Café. Stilintresset har han haft sedan barnsben men idag handlar livet mer om egna barn och bananfläckar än klädinköp.

– Det är inte riktigt rätt period i livet för Dior-slipsar. Som småbarnsförälder har jag allt färre tillfällen att klä mig i något annat än oömma kläder. Men jag har också lite tröttnat på det där, jag var ganska tidig med en preppy look och nu har den blivit väldigt mainstream. Det är inte för att jag vill vara snobbig, jag är bara trött på det. Jag är lite i limbo rent stilmässigt.

Tomas ler, men det märks att han ändå bryr sig. Han är utstuderat klädd när han pumpar kaffe ur en termos på ett hotell på fel sida spåren i Uppsala. Inför kvällens gig laddar han iförd blå, ofodrad kavaj och vita jeans. Smal silhuett. Karaktäristiska stora glasögon. Men att prata stil med Tomas visar sig svårt, istället utvecklar han mer än gärna sina existentiella funderingar.

Det var i kyrkan Tomas hade sina första framträdan-

den. Han är uppvuxen i en baptistförsamling och är troende på ett lågmält, trevande vis. I flera låtar skrivs Gud fram, som en röst eller en vardaglig figur vid köksbordet.

– Jag tycker det andliga är mycket större än huruvida man tror på Gud eller inte. Jag upplever att det finns en helig kontur kring människan och kring naturen som inte får överträdas, som inte får kränkas. Så ser jag på världen och så försöker jag leva.

Vad har du för gudsuppfattning?

– Väldigt abstrakt tror jag. När jag hör etablerade religiösa prata om Gud och definiera Gud så kan jag känna mig som en åhörare, på avstånd. När jag läser poesi eller går in i det andliga från ett håll som inte försöker definiera så hårt, som inte försöker slå spikar i vattnet liksom, då kan jag känna att här finns det någonting som jag tror på. Eftersom jag har vuxit upp i ett kristet hem så har det ordats mycket om Gud. Och det har varit svårt för mig, ibland tycker jag att man kan inte tga nog om Gud...

TOMAS ANDERSSON WIJ

SMEKNAMN TAW

YRKE Artist, även verksam som journalist.

FÖDD 1972 i Stockholm. Uppvuxen i Fruängen och Sköndal.

BOR I hus i Gröndal i Stockholm.

AKTUELL Med extrainsatt turnéavslutning på Rival i Stockholm 25 september. Senaste skivan *Spår* släpptes i våras.

TOMASANDERSSONWIJ.COM

*”Det är inte riktigt
rätt period i livet
för Dior-slipsar”*

”Det finns någonting oerhört existentiellt i det politiska, nämligen att politik handlar om hur vi vill leva våra liv”

Med texttrader om att "havet kastar upp kroppar mot Portugals stränder" och "vår klass är inte första klass" kan man också känna en tydlig politisk dimension i dina texter.

– Jag ser det kanske inte så, jag delar inte upp... Jag tänker inte på världen som att det är så stor skillnad på det politiska och det andliga. Allting hänger ihop. Det finns någonting oerhört existentiellt i det politiska, nämligen att politik handlar om hur vi vill leva våra liv. Den existentiella dimensionen av politiken tappas ofta bort. Jag tror att en av anledningarna till att Barack Obama blev vald var att han faktiskt hade en känslighet för det, han lyfte politiken till någonting mer än bara realpolitik och sakfrågor.

Tomas har tagit de senaste årens miljödebatt på allvar, gått på föreläsningar om utsläpp, sett *En obehaglig sanning* och informerat sig. Han ser något väldigt positivt i kölvattnet av krisen i form av en ökad medvetenhet hos människor. Behovet av kunskap har vuxit, och det har vuxit underifrån.

– Som jag har förstått det startade mycket av miljömedvetenheten i Sverige genom kvinnor som var på väg att handla toalettpapper och diskmedel och sådant och började välja miljömärkt. Det är kombinationen av att det skapas nya vanor och att det är väldigt alarmerande att höra om miljöhotet som skapar kunskapsbehovet, folk är jävligt chockade liksom.

Tror du att folk kommer fortsätta vara "jävligt chockade" eller är det någonting som går över? Kommer det en annan fråga som är viktigare om ett par år?

– Risker är väl rätt överhängande. När jag växte upp var solidaritetsrörelsens frågor otroligt självklara och viktiga, men sen så var de plötsligt inte det. Det är svårt att fatta när man är mitt uppe i någonting viktigt, hur det någonsin skulle kunna bli inaktuellt. Men så funkar ju människor, man orkar inte. Andra saker kommer och tar plats. Men jag tror ändå att miljöfrågan är uppe på

en sådan alarmnivå att politikerna i världen inte kommer att kunna släppa den, av taktiska skäl. Kolla bara på Fredrik Reinfeldt. Han fattade nästan ingenting om miljö när han blev vald men nu är det ju det som gäller, för att han inser att det här är den nya generationens Vietnam.

Hur kan man förändra, genom konsumentmakt eller politiska beslut?

– Allting. Man måste vara överallt, samtidigt. Det är skitviktigt att individen tar det lilla ansvaret. Och att marknaden tävlar i att vara bäst på miljö och energi. Men marknaden... Jag är egentligen väldigt grundskettisk till marknaden, de gör ju bara det som gagnar dem själva och just nu gagnar det dem att vara miljömedvetna. Jag hoppas ju att det går att mobilisera en stark politisk kraft. Jag menar inte att förringa att man är medveten i sitt hem, men det kan ju också bli en skygglapp det där. "Jag gör redan så mycket, jag komposterar hemma liksom..."

Hur känner du inför framtiden, kommer vi att kunna hantera miljöhoten?

– Jag har ju lätt att bli nedslagen och känna hopplöshet. Och samtidigt så vill jag också veta hur illa det är, jag vill inte heller leva i en illusion av att världen räddas för att jag torkar mig med lite mindre papper i röven liksom. Man får ju inte heller göra en "gokväll" av miljöfrågan där allting skall vara sådär mysigt och trevligt. ☺

TAW OM

Favoritplagg

– Nu har jag mycket ofodrade kavajer, det gillar jag. Och jag kör med en rätt så smal silhuett. 70 procent av min garderob är second hand och det är inte på grund av någon miljömedvetenhet utan det har bara råkat bli så. Jag tycker det är roligare att köpa second hand, och billigare.

Scenkläder

– På tidigare turnéer var det mycket klädbyten på scen, under min mesta Sven-Bertil Taube-period. Men nu orkar jag inte. Det passar bättre med klädbyten när man kör vita kostymer.

Att leva med småbarn

– Det är märkligt, man har dramatiskt mindre tid men samtidigt lever man ganska långsamt med ett barn. Man gör inte så mycket, man leker och utfodrar och leker igen och drar barnvagn och sover. På det sättet lever jag ett ganska lugnt liv.

Största utmaning

– Precis som de flesta människor så kämpar jag med hur det är att leva nära andra människor. Detta obegripliga drama som vi är indragna i med våra drifter och vårt överjag, hur man skall få ihop det där. Jag skriver lite om det i låten Om det var Gud.

TAW SOM JOURNALIST

2002 gav TAW ut två nummer av tidningen Von Oben som tog upp existentiella frågor. Idag gör han då och då intervjuer för tidningar som Café, Bon och Trots allt. På 90-talet skrev han för Nöjesguiden och legendariska Pop.

